

[Finansministeren.]

der havde gennemført det, men spørgsmålet var, hvad der var fornuftigt, forstod jeg. Jeg må også sige, at jeg havde ikke anført det lange citat af hr. Ømanns udtalelser her i 1967, hvis det ikke var, fordi jeg mente, at hr. Ømanns udtalelser var fornuftige. Jeg mente netop, det var hr. Ømanns argumentation, der var overbevisende, og ikke i og for sig det, at den blev fremført under en socialdemokratisk regering, for det var naturligvis ikke afgørende, hverken for hr. Ømanns opfattelse eller for hr. Grünbaums eller min opfattelse. Men det er den argumentation og den fornuft, der lå i disse udtalelser, vi nu skal bedømme i udvalget. Når man har anerkendt, at der kan være nogle kommuner med 6 skatteperioder og nogle med 4 skatteperioder — og hr. Ømann forklarede jo i 1967, hvorfor det var rimeligt og naturligt, og således vedtog folkettingen det — så opstår der et problem for dem, der flytter fra en 4 termins kommune til en 6 termins kommune. De kan blive ramt, og det er jo i år, de bliver ramt, så hvis der skal forhandles om det, skal det ske ret hurtigt. Der er ikke så forfærdelig meget at stille op, når vi først kommer ind i kilde-skatten, for det vil jo blive meget kompliceret, hvis man skal have nedskrivninger og godskrivninger osv. til næste år. Men der er jo også mennesker, der flytter fra en kommune med en lav skatteprocent til en kommune med en høj skatteprocent, og det kan man vel i og for sig sige kan virke lige så hårdt og stødende uretfærdigt. I visse tilfælde flytter mennesker fra en kommune med f. eks. 11 pct. i skatteudskrivning til en kommune med 20 pct. i skatteudskrivning, og så har man da også en fornemmelse af, at det kan være lige så slemt som at flytte fra en kommune med 4 terminer til en med 6 terminer. Det er vel i og for sig dette med den kommunale indkomstskattelov: så længe kommunerne skal have et eget virkefelt inden for skattelovgivningen og selv skal kunne bestemme, hvor mange terminer de vil opkræve deres skat i inden for visse intervaller, og selv skal kunne bestemme deres skatteprocenter, ja, så får vi selvfølgelig som konsekvens heraf nogle forskydninger, når man flytter fra den ene kommune til den anden kommune. Og vi har vel alle oplevet dette, at man er flyttet

til en anden kommune, nogle gange til en billigere og andre gange til en dyrere kommune, men vel i og for sig ikke syntes, det var uretfærdigt. Når man her syntes, det kunne være uretfærdigt, kunne man måske sige: du kunne have ladet være med at flytte. Nu skal jeg naturligvis ikke tale om skvadderhoveder eller noget lignende, men man må jo også tænke sig om, når man flytter. Det er jo tit blevet bebrejdet folk, at de er flyttet til en kommune, der har lavere beskatningsprocent end den, de er flyttet fra; så sagde man, at de flygtede fra skatten og gik i skattely — det er vel ikke så typisk mere — men hvis de flytter til en kommune, der har højere beskatning, ja, så må de da tænke sig om, inden de gør det. Her drejer det sig om kommuner med forskellige terminer i dette ene år; der kan være individuelle uretfærdigheder, og jeg vil også gerne være med til at se på, om der kan findes et system her sidst på året til at løse problemet, men jeg må minde om, at det er indenrigsministerens lov, og det vil jeg gøre, fordi indenrigsministeren naturligvis må deltage i overvejelserne om en ændring af denne lovgivning.

(Kort bemærkning).

Grünbaum: Grunden til, at jeg rejste spørgsmålet her i dag, er netop det, som finansministeren nu selv har peget på, den meget knappe tidsfrist, der er, hvis man skal have gennemført en ændring. Derfor mener jeg også, at vi må kunne tage det op i ligningslovsudvalget, og naturligvis må det være med indenrigsministeren og for min skyld også gerne med finansministeren, vi drøfter dette spørgsmål. Jeg takker finansministeren for tilsagnet om i hvert fald at være med til en drøftelse af problemet.

(Kort bemærkning).

Ømann: Det skal blive ganske kort. Også jeg takker. Jeg vil bare bidrage til en indsnævring af problemet. Jeg synes ikke, det er helt rigtigt at parallelisere det med den almindelige problematik om de overvejelser, folk gør sig, når de flytter hen til en anden kommune, vedrørende skatteprocenten. Det er jo noget, som folk har vænnet sig til, og det er noget, som folk i almindelighed gør. Men det var jo ikke nogen